

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 367/23	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Rejonowego w Opocznie z dnia 2 marca 2023 r. sygn. akt II K 384/22			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
oskarżyciel posiłkowy			
oskarżyciel prywatny			
obrońca			

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego		
inny		
1.3. Granice zaskarżenia		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
na korzyść na niekorzyść	w całości	
w części	co do winy	
co do kary		
	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	

	<p>art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu</p>	
	<p>art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia</p>	
	<p>art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia</p>	
	<p>art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka</p>	
	<p>art. 439 k.p.k.</p>	
	<p>brak zarzutów</p>	

1.4. Wnioski				
uchylenie	zmiana			
2. USTALENIE FAKTÓW W ZWIĄZKU Z DOWODAMI PRZEPROWADZONYMI PRZEZ SĄD ODWOŁAWCZY				
2.1. Ustalenie faktów				
2.1.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
1	G. W.	<p>- żywotniki zachodnie odmiany (...) należą do roślin przeznaczonych głównie do nasadzeń jako rośliny żywopłotowe, a więc przeznaczone są do regularnego ich przycinania;</p> <p>- 18 sztuk drzew żywotnika, których dotyczy postępowanie rośnie na działce oskarżyciela posiłkowego przy granicy z działką oskarżonej w formie szpaleru;</p>	opinia biegłego	128-143

- zostały posadzone w odległości 27 - 30 cm od betonowego parkanu i osiągnęły ponad siedmiometrowe wysokości;

- odległości posadzenia żywotników od granicy działki, którą stanowi betonowy parkan są niewystarczające, aby rośliny te mogły w sposób nienaruszający terytorium oskarżonej swobodnie rosnąć, bowiem wielkość przedmiotowych żywotników w ich dolnych partiach osiągnąć może do 1,5 m średnicy; w związku z tym minimalna odległość sadzenia tych roślin od płotu powinna wynieść 70 - 75 cm;

- od poziomu ziemi do falistej linii górnej krawędzi parkanu оголоzenie rosnących bardzo blisko betonowej ściany żywotników nastąpiło samoczynnie i było spowodowane brakiem dostępu światła słonecznego;

- spośród 18 żywotników 16 zostało przyciętych w różnym stopniu

od strony działki
oskarżonej od
poziomu górnej
krawędzi
betonowego
opłotowania wżwyz;

- brak było
oznak przycinania 2
żywotników;

- u żywotnika
rosnącego w bardzo
bliskim sąsiedztwie z
jodłą został przycięte
już i tak pozbawione
zielonych części
gałązki, więc w ogóle
nie doszło do jego
uszkodzenia;

- 8 sztuk żywotników
zostało przyciętych
w linii opłotowania;

- 7 sztuk żywotników
zostało przyciętych
ponadnormatywnie
(od 15 do 40
cm w głąb
działki oskarżyciela
posiłkowego), a
wartość powstałej
wskutek tego szkody
wynosi 879,82 zł;

- nie doszło
do nieodwracalnego
uszkodzenia ww.
żywotników, a
jedynie do ich
ponadnormatywnego
przycięcia;

- żywotniki z
pewnością odbudują
swoje utracone
części, co można
już zauważyć; proces
ten potrwa kilka
lat, ale na pewno

		nie wpłynie on na deformację ukształtowania przyciętych roślin, a już na pewno nie wpłynie na ich ewentualne obumarcie;		
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.2. Ocena dowodów				
2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		
1	opinia biegłego	jasna, zupełna, logiczna, przekonująca, rzetelna i nie zawierająca sprzeczności;		
2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające				

znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW I WNIOSKÓW			
Lp.	Zarzuty		
	<p>Zgłoszony w apelacji obrońcy zarzut obrazy przepisów postępowania – art. 4, 5 § 2, 7 oraz 410 kpk poprzez jednostronną i dowolną ocenę materiału dowodowego całkowicie sprzeczną z zasadami prawidłowego rozumowania, wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego;</p> <p>Zgłoszony w apelacji obrońcy zarzut obrazy przepisów postępowania – art. 193 kpk w zw. z art. 167 kpk poprzez zaniechanie</p>	<p>zasadny</p> <p>częściowo zasadny</p> <p>niezasadny</p> <p>zasadny</p> <p>częściowo zasadny</p> <p>niezasadny</p> <p>zasadny</p> <p>częściowo zasadny</p> <p>niezasadny</p> <p>zasadny</p> <p>częściowo zasadny</p> <p>niezasadny</p> <p>zasadny</p> <p>częściowo zasadny</p>	

powołania biegłego z zakresu ogrodnictwa	niezasadny
celem określenia wartości krzewów znajdujących się na nieruchomości	zasadny
oskarżyciela posiłkowego oraz następczego	częściowo zasadny
zmniejszenia ich wartości wskutek działań podjętych przez oskarżoną i oparciu się w tym względzie na zeznaniach M. B., który prowadzi szkółkę drzew i krzewów, a nie posiada specjalistycznej wiedzy umożliwiającej oszacowanie powstałej szkody i związany z tym zarzut niewłaściwego uznania, iż szkoda wyniosła 5400 zł;	bezp przedmiotowy
Zgłoszony w apelacji obrońcy zarzut obrazy przepisów postępowania – art. 167 kpk w zw. z art. 170 § 1 pkt 2 kpk poprzez oddalenie wniosku oskarżonej dopuszczenie dowodu z dokumentacji fotograficznej;	zasadny
Zgłoszony w apelacji obrońcy zarzut naruszenia przepisów prawa materialnego – art. 288 § 2 kpk poprzez	częściowo zasadny
	bezp przedmiotowy

uznanie iż oskarżona swoim zachowaniem zrealizowała znamiona wymienionego czynu, podczas gdy zeznania M. B. wskazują, że działania podjęte przez oskarżoną nie doprowadziły do zniszczenia rzeczy, ale jedynie zmieniły ją wyłącznie pod względem estetycznym;

Zgłoszony w apelacji pełnomocnika zarzut błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który miał mieć wpływ na jego treść, a polegać na przyjęciu wypadku mniejszej wagi w rozumieniu art. 288 § 2 kk;

Zgłoszony w apelacji pełnomocnika zarzut błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który miał mieć wpływ na jego treść, a polegać na przyjęciu, iż zachodzą podstawy do warunkowego umorzenia postępowania karnego przeciwko oskarżonej;

	<p>Zgłoszony w apelacji pełnomocnika zarzut obrazy przepisów postępowania – art. 624 § 1 kpk oraz art. 627 kpk w zw. z art. 629 kpk poprzez ich błędne zastosowanie.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Ad. 1</p> <p>Sąd I instancji ma ustawowo zagwarantowaną swobodę w ocenie przeprowadzonych dowodów i ocena ta podlega ochronie przewidzianej w art. 7 kpk dopóty, dopóki nie zostanie wykazana jej błędność. Z treści pisemnych motywów wyroku wynika, jakie fakty sąd uznał za udowodnione lub nieudowodnione, na jakich w tej mierze oparł się dowodach i dlaczego nie uznał dowodów przeciwnych.</p> <p>Przeprowadzona zaś ocena materiału dowodowego mieści się w granicach swobodnej oceny dowodów, gdyż</p>			

pozostaje w zgodzie z zasadami prawidłowego rozumowania, wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego. Apelacja natomiast obrońcy stanowi w istocie rzeczy jedynie polemikę z ustaleniami sądu rejonowego, gdyż nie wskazuje jakich to konkretnie błędów miał się dopuścić Sąd Rejonowy w ocenie materiału dowodowego.

Ad. 2

Dowodu z opinii biegłego nie wolno zastępować innymi dowodami. Jeżeli zatem ustalenie danego faktu wymaga wiedzy specjalnej, to konieczne jest wezwanie biegłego, a nie posilkowanie się innymi dowodami. Określenie wartości szkody w niniejszej sprawie niewątpliwie wykraczało poza normalną, powszechną wiedzę dostępną dla dorosłego człowieka o odpowiednim doświadczeniu życiowym, wykształceniu i zasobie wiedzy ogólnej. W związku z tym, oparcie

się w zakresie tak naprawdę na zeznaniach właściciela szkółki drzewek i krzewów M. B. stanowiło naruszenie art. 193 § 1 kpk.

Ad. 3

Wbrew temu co podnosi obrońca w apelacji Sąd Rejonowy uzasadnił postanowienie o oddaleniu wniosku dowodowego oskarżonej o dopuszczenie dowodu z dokumentacji fotograficznej wskazując, iż kwestia „zaśmiecania” podwórka przez tuje nie posiadała znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy. (por. k. 57).

Ad. 4

Słusznie wskazuje obrońca, że działania oskarżonej polegające na podcięciu gałęzi nie doprowadziły do zniszczenia tui. Jak wynika bowiem z opinii biegłego odbudują one swoje utracone części i na pewno nie wpłynęło to na ich ewentualne obumarcie. Przyjąć jednakże należało, iż doszło do uszkodzenia części

drzew poprzez
ponadnormatywne
przycięcie ich gałęzi,
gdyż w ten
sposób naruszono
ponad miarę ich
substancję. G. W. z
pewnością
natomiast zdawała
sobie z tego sprawę,
gdyż przycinając
siedem żywotników
zrobiła to
ewidentnie zbyt
głęboko.

Ad. 5

Oskarżona działała
jawnie w ciągu
dnia. Z. L. widział
jak przystępuje do
podcinania gałęzi.
Żywotniki zostały
posadzone zbyt
blisko płotu i nie
mogły rosnąć w
sposób
nienaruszający
terytorium
oskarżonej.

Wcześniej G. W.
spontanicznie
wypowiadała prośby
do sąsiada o
ścięcie gałęzi, które
jej przeszkadzały
w korzystaniu ze
swojej
nieruchomości.

Głębiej niż linia
opłotowania zostało
przyciętych jedynie
7 drzew, a szkoda
z tego wynikająca
niewiele przekracza
800 zł. Przyciętych
gałęzi G. W.
nie zabrała, a
pozostawiła

pokrzywdzonemu.

W tej sytuacji nie było podstaw do skutecznego zakwestionowania uznania, iż czyn stanowi wypadek mniejszej wagi. Mając bowiem na uwadze motyw i cel działania oskarżonej, rodzaj dobra w które godziła, charakter i rozmiar szkody wyrządzonej czynem, czas i miejsce jego popełnienia oraz okoliczności czynu oskarżonej przyjęcie uprzywilejowanego typu czynu zabronionego było w pełni zasadne.

Ad. 6 i 7

Z uwagi na przyjęcie, iż czyn przypisany oskarżonej nie stanowi przestępstwa z racji znikomej społecznej szkodliwości takiego zachowania i umorzenia postępowania, zarzuty apelacji pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego dotyczące braku podstaw do warunkowego umorzenia postępowania oraz błędnego rozstrzygnięcia o kosztach (wydatkach

oskarżyciela) stały się w istocie rzeczy bezprzedmiotowe.		
Wniosek		
<p>Obrońcy: o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonej od zarzucanego jej czynu.</p> <p>Pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego: o zmianę zaskarżonego wyroku i przyjęcie kwalifikacji z art. 288 § 1 kk oraz wymierzenie oskarżonej grzywny, a także zasądzenie zwrotu wydatków na rzecz oskarżyciela posiłkowego.</p>	<p>zasadny</p> <p>częściowo zasadny</p> <p>niezasadne</p>	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
<p>Z uwagi na to, że apelacja obrońcy była zasadna jedynie częściowo, brak było podstaw do tego, aby uniewinnić oskarżoną od zarzucanego jej czynu.</p> <p>W związku natomiast z umorzeniem</p>		

postępowania ze względu na znikomą społeczną szkodliwość zachowania przypisanego oskarżonej wniosek o wymierzenie jej grzywny nie mógł podlegać uwzględnieniu. Poza tym brak było także podstaw do zasądzenia zwrotu wydatków na rzecz oskarżyciela posiłkowego, gdyż w sprawie z oskarżenia publicznego art. 627 kpk pozwala na to jedynie w przypadku skazania lub warunkowego umorzenia postępowania.

**4.
OKOLICZNOŚCI
PODLEGAJĄCE
UWZGLĘDNIENIU
Z URZĘDU**

Zwiąże o powodach uwzględnienia okoliczności

**5.
ROZSTRZYGNIĘCIE
SĄDU
ODWOŁAWCZEGO**

5.1. Utrzymanie w mocy wyroku

sądu pierwszej instancji			
	Przedmiot utrzymania w mocy		
	Zwięźle o powodach utrzymania w mocy		
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji			
	Przedmiot i zakres zmiany		
	Zwięźle o powodach zmiany		
5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
1.1.		art. 439 k.p.k.	
	Zwięźle o powodach uchylenia		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na	art. 437 § 2 k.p.k.	

	nowo przewodu w całości		
Zwiążle o powodach uchylenia			
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiążle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
Mając na uwadze dowody przeprowadzone przed Sądem I instancji i poczynione na ich podstawie ustalenia oraz okoliczności wynikające z dowodu z opinii biegłego przeprowadzonego w postępowaniu odwoławczym (por. pkt 2.1.1.) oskarżonej G. W. należało przypisać czyn polegający na tym, że w dniu 19 lutego 2022 roku w miejscowości K. (gm. S., woj. (...)) uszkodziła siedem tui (drzew żywotnika zachodniego odmiany (...)) rosnących na			

sąsiedniej
nieruchomości
poprzez
ponadwymiarowe
przycięcie ich gałęzi
od swojej strony,
powodując w ten
sposób szkodę o
wartości 879,82 zł
na rzecz Z. L.,
co stanowi wypadek
mniejszej wagi oraz
wyczerpuje
znamiona czynu z
art. 288 § 2 kk.

Powyższe wynika z
tego, że nie doszło
do zniszczenia 18
sztuk tui, a jedynie
uszkodzenia siedmiu
z nich poprzez
ponadnormatywne
(zbyt głębokie)
przycięcie ich gałęzi
na szkodę
oskarżyciela
posiłkowego o
wartości 879,82 zł.
Żywotniki odbudują
swoje utracone
części i nie obumrą.
Dwa drzewa nie
zostały w ogóle
przycięte, a jedno
w sąsiedztwie jodły
zostało pozbawione
gałęzi bez zielonych
części, co nie
stanowiła szkody.
Oskarżona nie
zachowała co
prawda trybu
przewidzianego w
art. 150 kc,
gdyż nie wyznaczyła
pokrzywdzonemu
odpowiedniego
terminu do
przycięcia

przechodzących na jej stronę od sąsiada gałęzi, jednakże 8 sztuk tui zostało przyciętych zgodnie z linią płotu. Tym samym nawet przy zachowaniu wymogów ze wspomnianego przepisu wygląd drzew i ich struktura byłyby takie same jak w wyniku działania oskarżonej.

Do pociągnięcia oskarżonej do odpowiedzialności karnej zabrakło jednak jeszcze jednego składnika pięcioelementowej struktury przestępstwa – karygodności czynu. Zgodnie, bowiem z art. 1 § 2 kk nie stanowi przestępstwa czyn zabroniony, którego społeczna szkodliwość jest znikoma. Przy ocenie natomiast stopnia społecznej szkodliwości czynu sąd bierze pod uwagę rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiary wyrządzonej lub grożącej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu, wagę naruszonych przez sprawcę obowiązków, jak

również postać zamiaru, motywację sprawcy, rodzaj naruszonych reguł ostrożności i stopień ich naruszenia (art. 115 § 2 kk). Przeprowadzając w powyższym kontekście analizę zachowania G. W. Sąd doszedł do przekonania, że przypisany oskarżonej czyn posiada znikomą społeczną szkodliwość.

Za powyższym wnioskiem przemawia w szczególności to, że żywotniki zostały posadzone przez Z. L. zbyt blisko płotu (27 - 30 cm zamiast 70 - 75 cm) i nie mogły rosnąć w sposób nienaruszający terytorium oskarżonej (por. zdjęcie k. 16). Wcześniej G. W. spontanicznie wypowiadała wobec pokrzywdzonego bezskutecznie prośby do sąsiada o ścięcie gałęzi, które jej przeszkadzały w korzystaniu ze swojej nieruchomości. Oskarżona przystępując do podcinania gałęzi była widziana przez oskarżyciela

posiłkowego i nie czyniła tego skrycie. Głębiej niż linia opłotowania zostało przyciętych jedynie 7 drzew, a szkoda z tego wynikająca niewiele przekracza 800 zł, a więc granicę wykroczenia.

Przyciętych gałęzi G. W. nie zabrała, a pozostawiła pokrzywdzonemu.

Oskarżyciel posiłkowy wskazywał, że chodzi mu jedynie o to co oskarżona przycięła za bardzo, gdyż jak sam zeznał na rozprawie w dniu 12 stycznia 2023 r.: „jakby oskarżona obcięła tylko wystające gałązki poza ogrodzenie nie miałbym żadnych wtedy obiekcji” (por. k. 56 odw.).

Pomimo przycięcia tui przez G. W. wygląd szpaleru żywotników od strony pokrzywdzonego praktycznie się nie zmienił. Z punktu widzenia zatem oskarżyciela posiłkowego zasadnicza funkcja tych roślin (ozdobna oraz odgradzająca) nie została naruszona, a nawet jeśli to nastąpiło to w subminimalnym

zakresie (por. k. 10 -11). Wrażenia estetyczne pogorszyła sobie natomiast ewidentnie jedynie sama G. W.. Drzewa nie zostały zniszczone, a jedynie uszkodzone. Odbudują swoje utracone części, nie obumrą i będą rosnać dalej. Wymienione okoliczności i sposób popełnienia czynu wskazują więc wyraźnie na brak karygodności czynu oskarżonej. Poza tym, podnieść należy, iż motywacja oraz zamiar, który przyświecały G. W. wiązały się z tym, że ewidentnie drzewa posadzone zostały zbyt blisko płotu, a ich gałęzie przechodziły na jej stronę oraz utrudniały korzystanie z nieruchomości. Oskarżona oczywiście przed przystąpieniem do podcinania powinna sprawdzić jakie są wymogi prawne takiego postępowania oraz je spełnić. Następnym więc razem w przypadku takiego samego postępowania nie powinna już mieć żadnej „taryfy

ulgowej”, a niniejszego rozstrzygnięcia w żadnej mierze nie należy odbierać jako przyzwolenia na tego typu zachowania. Mając jednakże na uwadze rodzaj i charakter naruszonego dobra, niewielkie rozmiary „szkody”, sposób i okoliczności popełnienia czynu, wagę naruszonych obowiązków, jak również postać zamiaru i motywację oskarżonej uprawniony jest wniosek, że przypisany jej czyn posiada znikomą społeczną szkodliwość. W konsekwencji zaś tego, stosownie do treści art. 1 § 2 kk w zw. z art. 17 § 1 pkt 3 kpk postępowanie karne wobec G. W. należało umorzyć.

4.1.		art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylecia			
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			

5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. KOSZTY PROCESU		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
2	Z uwagi na umorzenie postępowania w sprawie z oskarżenia publicznego kosztami procesu należało zgodnie z art. 632 pkt 1 kpk obciążyć Skarb Państwa.	
7. PODPIS		

Załącznik do formularza UK 2

1.3. Granice zaskarżenia	
Kolejny numer załącznika	1
Podmiot wnoszący apelację	obrońca

Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	całość zaskarżonego wyroku
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia	
na korzyść na niekorzyść	w całości
w części	co do winy
co do kary	
	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia
1.3.2. Podniesione zarzuty	
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji	
	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu
	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu
	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia
	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia
	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka

	art. 439 k.p.k.
	brak zarzutów
1.4. Wnioski	
uchylenie	zmiana

Załącznik do formularza UK 2

1.3. Granice zaskarżenia	
Kolejny numer załącznika	2
Podmiot wnoszący apelację	pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	punkty 1 i 3 zaskarżonego wyroku (kwalifikacja prawna czynu oskarżonej jako wypadku mniejszej wagi i warunkowe umorzenie postępowania oraz brak zasądzenia od oskarżonej na rzecz oskarżyciela posiłkowego zwrotu wydatków)
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia	
na korzyść na niekorzyść	w całości
w części	co do winy
co do kary	
	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia
1.3.2. Podniesione zarzuty	
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji	

	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu
	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu
	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia
	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia
	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka
	art. 439 k.p.k.
	brak zarzutów
1.4. Wnioski	
uchylenie	zmiana